

КРАЙ

*Напускаш ме...
Със страх... преклонение...
Отстъпваш...
Отдалечаваш се с откъсващ поглед...*

*Какво да си кажем?
Какво да си спомним?
За хилядите си сърца,
хвърлени в жертвен огън?*

*За милионите докосвания,
струпани на планина?!
За стоновете и въздишките...
За стотиците си ръце,
сплетени до корен?
За пожара, от който нищо не оцеля,
освен недоумяващите погледи:
"Как можа да свърши всичко това?!
Как можа?!"...*